

Österhaninge Båtklubb

LOGGEN

Nr 2 • 2018

"Tillsammans
skapar vi
Sveriges bästa
båtförsäkringar"

Erik, världsmästare på väg mot
toppen i F1, kund och en av våra
247 000 delägare.

Vi på Svenska Sjö har bara en sak för ögonen. Att ständigt utveckla de bästa båtförsäkringarna och trygghetslösningarna för dig och din båtklubb. Genom din båtklubb är du ju delägare i Svenska Sjö och det ger dig direkta fördelar som mer omfattande villkor, resultatbonus för medlemmar och smidig skadereglering. Och här har vi nu blivit ännu lite bättre. Hela 9 av 10 är mycket nöjda med hur vi hanterar skadeärenden.

Så du kan lugnt gå in på www.svenskasjo.se om du vill veta mer eller räkna ut din premie.

Innehåll

LOGGEN	4
Ledaren	5
GDPR	6
Skärgårdsliv "Nu och Då"	7
Info från hamnmästaren	9
Mastskjulet	9
Vaktstugan	10
Brev från vakten	10
Ny förankring till Pricken	11
Båtmässan 2018	12
Årsmötet 2018	13
Midsommar på klubbholmen	13
Försvarsmaktens Öar	14–15
Gerdes Nya Zeeland	16–19

LOGGEN nr 2-18

Ansvarig utgivare: Håkan Kvist
Redaktion: Christer Lundgren,
Hans Nilsson, Lennart Edlund

Foto omslag: Göta kanal – Hans Nilsson

Layout: Janenge Form och Fason

Tryck: Finborg Graphic AB, 2018

Österhaninge Båtklubb
Box 3030, 136 03 Haninge
Tfn hamnen 08-500 330 44
Bankgiro 5391-3034, www.obk.se

Hansa Marin

Segel, rigg & lite kapell

Rolf Gromer
Rörvägen 62, 136 50 Haninge
Tel +46 8 550 680 50
e-mail: info@hansamarin.se

LOGGEN

Vår klubbtidning, LOGGEN, kom ut första gången våren 1973. Dessförinnan fanns det ett Informationsblad som kom lite sporadiskt. Fram till 2004 kom Loggen ut två gånger per år. Mellan -05 och -12 blev det fyra gånger per år för man slapp betala moms vid minimum fyra per år. Från -13 och framåt har det blivit tre per år.

De flesta finns i dag att läsa på hemsidan. Resterande kommer under våren. Alla innehåller ett antal sidor som

är inaktuella och kanske inte så intressanta att läsa i dag. Därför kommer här tips på artiklar som kan vara intressanta. Det rör Loggar från -73 till -91. Mera tips kommer i kommande nummer.

De första 20–30 åren skrevs artiklarna på skrivmaskin, artikeln kopierades och trycktes sedan på billigt papper så kvaliteten är inte vad vi förväntar oss i dag.

180413/KJELLBJÖRKLUND

73V sid 13	Sjöhäxornas Kamporganisation	81V	16	Semestersegling runt Sydsverige, Mazurka, Ronett och Trollungen	
73V	14	Segling till Åland			
73H	8	Höstsegling	82V	9	Navigationsteknik
75H		20-årsjubileum	82V	18	ÖBK förr och nu
78H	3	Borta bra men hemma bäst	86V	21	Kristihimmelsfärdssegling till Åland
78H	5	Till Amsterdam med Pugge II	86H	29	Att begrunda
80V	17	Tidig vårseglats slutade på järnvägsstation	87V	20	PBK
80V	21	Plastning av båt	91H	16	Svenska Stenarna

HÅKAN KVIST

Ledare

Äntligen!

Efter en lång och kall vinter kom sommaren oväntat snabbt. Strax före den första sjösättningen låg isen tjock i viken, men nu bara några veckor senare har vi högsommarvärme. Måtte det hålla i sig till semestern!

Värrustningen hölls för min del i alla fall, till ett minimum – tur att någon omtänksam person vaxat redan i höstas, det underlättade! Bottenfärgen fick vara som den var, bara lite bättring kring vattenlinjen och på köl och roder.

Det är roligt att höra diskussioner lite här och var om vilken biocidfri bottenfärg man kanske skulle våga prova, och vilka för- och nackdelar det kanske har. Jag, liksom många andra avvaktar rapporter om hur färgerna faktiskt fungerar. Är de lätta att applicera? Sitter de kvar? Och kanske viktigast – hur lätt eller svårt är det att hålla botten ren? Ska man använda borstsvätt, eller räcker det med en enkel skrapa?

Det var fantastiskt kul att se uppslutningen på städagen i hamnen! Omkring 80 personer skrev upp sig på närvarolistorna och alla uppgifter som hamnmästaren hade på sin lista blev genomförda. Vaggorna flyttades undan, hamnplanen städades, miljöskjulet och förråden städades ur, bastuflotten fick nya dragöglor och temporära tunnband, grunden på Klubbhuset fick ny tjära, nya bryggplatsnummer skruvades dit och den nyligen iordningställda vaktstugan fick lite färg utvändigt. Det var aktivitet på alla håll och kanter!

Även på Klubbholmen gjordes en uppryckning. Den gamla och förr så välanvända dansbanan revs och byggdes om – och vilket praktbygge! Det krattades kottar och gjordes fint, tältet restes och toaletterna gjordes i ordning. Klubbholmen är en riktig pärla och de få gäs-

ter som hittar hit avundas oss verkligen och numera har klubben Swish, så att gästande båtar kan lämna ett litet bidrag om de vill.

Under vårvintern hade vi dessvärre ovälkommet besök i några av båtarna i hamnen. Någon fick sin press-sening sönderskuren, en sidoruta blev sönderbruten och det stals lösa föremål i några båtar. Och i mitten av maj fick vi påhälsning igen. Denna gång hade vi som tur var vakt i hamnen som kunde avbryta ett försök att stjäla en motorbåt som låg fastkedjad vid bryggan! Tre ynglingar flydde till fots när vakterna lyste med lampor och gjorde sig hörda. Efter sig lämnade de en avkapad kätting, kopplad bogsertamp, bultsax, kofot och spett – rejäla doningar alltså. Polis och båtägare kontaktades och en polisanmälan upprättades tillsammans med en intern incidentrapport till styrelsen. Det var ett mycket rådigt ingripande från vaktens sida, och klokt att inte ta upp förföljandet utan istället observera och larma – personsäkerheten är viktigast!

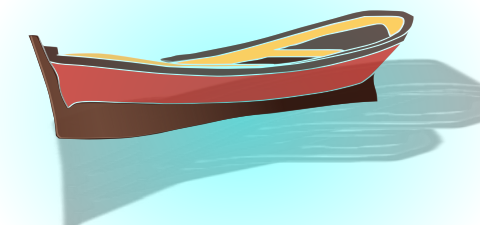
Den här historien visar på vikten av en fungerande vaktgång, så se till att bemanna ditt vaktpass – om vi hjälps åt kanske hamnen kan fortsätta att vara en säker hamn för våra båtar.

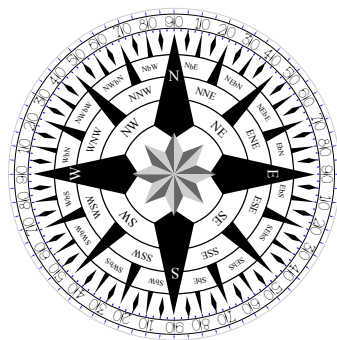
Med förhoppning om en varm och skön sommar!

HÅKAN KVIST, ORDFÖRANDE

Middagsdax på Klubbis!

GDPR

– Österhaninge Båtklubb

Den 25 maj 2018 träder en EU-gemensam dataskyddsförordning GDPR (General Data Protection Regulation) i kraft. Förordningen ersätter bl.a. PUL (PersonUppgiftslagen), som upphör i och med införandet av GDPR. Förordningen reglerar hur personuppgifter får lagras och behandlas och regler kring information och rättelse av personuppgifter samt rätten att få uppgifter raderade.

ÖBK använder SBU BAS (Svenska BåtUnionens Administrativa System) för att lagra uppgifter som är nödvändiga för att bedriva föreningens verksamhet. SBU äger och förvaltar BAS och har anpassat systemet för att tillmötesgå kraven i GDPR, men det är ÖBKs styrelse som är ansvarig för ÖBKs innehåll i systemet. För ÖBKs vidkommande innehåller BAS kontakt- och identifikationsuppgifter såsom namn, personnummer, adressuppgifter, telefonnummer, e-postadresser samt uppgifter om ev. båtar, bryggplats, båtförsäkring, avgifter, fordringar och betalningar, schemauppgifter för vakthållning mm.

Insamling av uppgifterna sker genom att nya medlemmar fyller i ett formulär som skickas med e-post eller i förekommande fall överlämnas till styrelsen. Uppgifterna matas in i systemet av styrelsen när medlem blivit antagen i ÖBK.

Registret innehåller sådan information som är nödvändig för att administrera båtplatser och båtplatskö, för att upprätta vaktlista, för avisering av avgifter samt för att ha kontakt med och informera medlemmarna. Vaktlista finns tillgänglig i den låsta vaktstugan i vår hamn.

Utdrag ur BAS av uppgifter om medlemmars kontaktuppgifter, båtar och bryggplatser skickas årligen ut till medlemmarna per e-post och finns även tillgängliga i vaktstugan.

Uppgifterna i BAS lagras och uppdateras löpande med hjälp av medlemmarna till dess medlem utträder ur klubben. Kontaktuppgifter och uppgifter om ekonomiska transaktioner behålls ett tag för historik och spårbarhet varefter uppgifterna raderas. Kontakta styrelsen för att få tillgång till dina registeruppgifter, rätta felaktiga uppgifter eller fråga om registret. Det är medlemmens ansvar att hålla sina uppgifter aktuella och korrekta.

ÖBK använder inte uppgifterna för direktmarknadsföring, för automatiserat beslutsfattande eller profilering. Medlem har möjlighet att lämna klagomål till Datainspektionen om man anser att ens personuppgifter har hanterats felaktigt. Här kan du läsa mer om GDPR: <https://www.datainspektionen.se/lagar--regler/dataskyddsförordningen/>

STYRELSEN

NYA BRYGGAN TILL UNGDOMSSEKTIONEN

Skärgårdsliv "Nu och Då"

Min Farfar (Karl-Alfred) och Farmor (Charlotta/Lotten) flyttade år 1927 till gården Pintorp i Rånöhamn, ifrån Skogsbyn (nuvarande skjutfältet) på Utö. Med tanke på båtliv vill jag därför berätta om hur den familjen under andra delen av 1920-talet och under 1930-talet använde sin stora eka (roddbåt), eftersom dom inte hade någon motor. Följande berättelse illustrerar detta:

För att få in lite pengar sålde man fisk och ägg på Järntorget i Gamla Stan. På fredagsförmiddag lastade då min farmor roddbåten med det som skulle säljas. Sedan rodde hon ut ur Rånöhamn, vidare Mysingen norrut, förbi Mysingsholm och upp mot Dalarö, vidare förbi Smådalarö och upp mot Saltsjöbaden. Strax innan Saltsjöbaden, vid Napoleonviken, slog hon läger för natten. Hon sov alltid ombord på båten. Tidigt på lördagsmorgonen fortsatte hon att ro förbi Saltsjöbaden, över Baggen, förbi Stäket, Skurusundet, Fjäderholmarna, Djurgården och vidare in mot Slussen för att till slut lägga till i Gamla Stan. Därefter packa upp det medhavda till försäljning.

Någon gång mitt på lördagen, när fisken och äggen m.m. var sålda, började rodden tillbaka igen till Napoleonviken. Efter några timmars sömn rodde hon vidare tillbaka förbi Smådalarö, Dalarö, Mysingsholm och in i Rånöhamn igen. Hon var som regel hemma igen på söndag eftermiddag (ibland tidigare, beroende på väder och vind).

Om hon hade medvind, kunde hon sätta upp ett litet lakan som segel för att underlätta färden. Masten var ena åran, som sattes upp genom ett hål i roddtoften, varpå lakanet (seglet) spändes upp. Den andra åran var roder i aktern. Avståndet från Rånö till Gamla Stan är ca 40 distansminuter, eller drygt 7 mil. Det blev således en färd om totalt 80 nm under dessa dagar. Snart var det fredag igen och då gjorde hon samma resa, varje vecka från försommaren till slutet på augusti. Det blev också vid några tillfällen någon resa in i september. Ibland gjordes dock resan med en veckas mellanrum, men det var mera sällan.

Ja, så var livet för henne och den familjen vid den tiden. Något som självklart är helt uteslutet i dessa dagar.

Lotten, som hon kallades, var en kort och satt kvinna. Hon var också stark och hade stora och hårda händer.

VID PENNAN / ULF SJÖGREN
(FÖDD OCH UPPVUXEN I RÅNÖHAMN)

SEGLARSKOLA

Ungdomssektionen nystartar seglarskola för barn och ungdomar mellan 7 och 15 år som vill lära sig segla och träffa nya vänner.

Seglarskolan börjar med teori i april och pågår till slutet av september, med uppehåll under sommaren. Alla barn i skolåldern är välkomna, men viss vattenvana och en egen flytväst krävs för att delta. Alla aktiviteter kommer att hållas i Askvik på tisdagar mellan klockan 18:00 och 20:00 om inget annat anges. Sedvanlig jollevältning i Torvalla simhall kommer att äga rum sista helgen i April.

I klubben har vi ett tiotal optimistjollar och två e-jollar. Den som deltar i Seglarskolan behöver med andra ord ingen egen båt. Kostnaden är 1300kr per år, varav 300kr är medlemsavgift.

Detta första år har vi satt en gräns på 10 barn så det är först till kvarn som gäller.

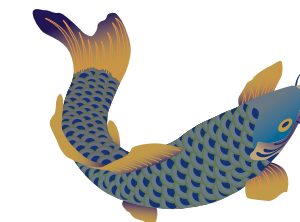
Kontakta Lars Öberg på telefonnummer 073-143 28 92 eller på mail Larobe@gmail.com om du är intresserad.

Hoppas vi ses!

Lars Öberg - Ordförande ÖBK-u

HASSE RUDHEDEN

Info från hamnmästaren

Efter en kall vår och med ett bastant istäcke i hamnen undrade vi om vi kunde sjösätta efter tidsplanen. Dessbättre gick isen i tid och allt flöt på utan förseningar. I vintras när isen ännu låg kvar passade vi på att byta ut 10 stycken Y-bommar, denna gång på Pricken.

Vi planerar fortsättningsvis att byta 10 st bommar/år. De nya är bl.a. lite längre och har bättre flytkraft. Vid förra vårens städdag konstaterade vi att vi hade problem med Prickens förtöjningar och att vår elstandard hade lite mer att önska. Vi har nu förstärkt Prickens förtöjningar med två stora bojstenar och riktat upp bryggan, tack till bryggbas Thomas med medarbetare.

Den inhyrda båten för bojstensläggningen gav oss även möjlighet att få ut byggmaterial till klubbis nya dansbana.

Elarbeten har beställts och det kommer två elektriker till klubben under v 22 för att åtgärda elskåp, jordfelsbrytare m.m.

Städdagen 16/5 var mycket välbesökt och vi fick mycket gjort den kvällen och förutom flytt av vaggor,

storstädning på alla stora ytor fick vi även tillfälle att märka bryggplatserna med nya skyltar, iläggning av nya småbåtsbojar, målning av vaktstuga och toalett, utkrattning av ny jord vid klubbhuset, rustning av jollar för ungdomssektionens nya seglare, städning av klubbhuset och toalett, tjärning av grunden på klubbhuset, städning av miljöstationen och verkstaden m.m.

Stort tack till alla ni som deltog! Kvällen avslutades med mingel och korv.

Jag måste tyvärr även i år påpeka att spridare och vant ska demonteras innan masten vinterförvaras så att det inte skadar andra master.

Nu ser vi fram emot en riktigt skön sommar och hoppas på att majvädret håller i sig.

HASSE RUDHEDEN

Vaktstugan

Det kom ett brev till styrelsen i vintras från Jan och Lisa Holm. De föreslog att vi skulle uppdatera vaktstugan invändigt och göra det lite trevligare. Min första tanke var att det är väl inte nödvändigt, den fungerar ju bra som den är. När jag läste vidare och såg hur de föreslog att man kunde göra så insåg, till och med jag, att det nog inte skulle vara så dumt med en liten ansiktslyftning av vår vaktstuga.

I brevet var det inte bara förslag på vad som skulle göras, utan Jan och Lisa erbjöd sig också att genomföra detta själva. Styrelsen sa OK till förslaget som också innehöll en uppskattning på kostnaden och den var inte hög. Jag kontaktade Jan och Lisa och meddelade att det bara var att sätta igång med att förverkliga de idéer som de hade.

Jag vet inte hur det gick till men på mycket kort tid har vi nu fått en mycket mysig, trevlig och ändamålsenlig vaktstuga. Det är initiativ som dessa som gör att ÖBK lever och utvecklas och det är så roligt att se hur enkelt det går att få saker att hända i vår klubb. Om ni inte har gått vakt ännu så rekommenderar jag verkligen att ni tittar in i vaktstugan. Jag kan konstatera att uttrycket hemmablind verkligen passade in på undertecknad i detta fall.

Ett stort tack till Jan och Lisa för det arbete ni har gjort med vaktstugan, resultatet blev verkligen lysande!

FREDRIK HAMMARQVIST

Brev från vakten

Efter att ha inspekterat alla bryggor, klubbhuset och övriga området gick vi ned i båten och spelade kort. Ruffluckan öppen för att lyssna på fågelkvitter och ev. motorljud från ogeringsmän. Ca 02.00 reagerade jag på ett ovanligt ljud. (Stålkättingen knipsades till en Buster Magnum.) Tog min starkaste lampa och såg folk på bryggan mitt emot. Gapade, skrek och lyst på tre förövare. De la benen på ryggen och lämnade spett, kofot och största bultsaxen på marken. Verktygen finns nu i vår redskapsbod. Polisutredningen lades ned direkt eftersom inget blev stulet.

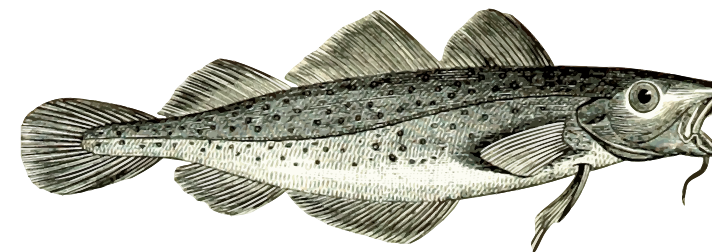
Alla tampar till Bustern var kapade och en längre tamp fastsatt på förliga pollaren. (Förberedelse för bortbogsering?) Även en förtamp till grannbåten kapad av okänd anledning. Hela natten sov två medlemmar sött i båten

bredvid. Inget motorljud hördes under natten. Flyktbil måste ha stått långt bort. Jag tror att tjuvarna sett att det var tomt i vaktstugan och antog att de var ensamma. Anika tror att de hade koll på oss hela tiden.

Ringde övriga klubbar enligt instruktion. Inget svar utom en sömnig och lite sur hamnkaptan för Morarnas båtklubb. Dags att revidera telefonnummer?

Tankar om framtiden: usel återväxt när vi gamlingar inte orkar längre. Fler skrotbåtar. Trots stöldförsöket anser jag att vi ska sluta med amatörnattvakter. Betalar gärna lite mer för att anlita vaktbolag. Samverkan andra klubbar? Kameraövervakning av bryggorna. Skyltar om kameraövervakning vid bilinfarten även om det bara är fejkkameror p.g.a. lagkrav.

MATS GERTH

Ny förankring till Pricken

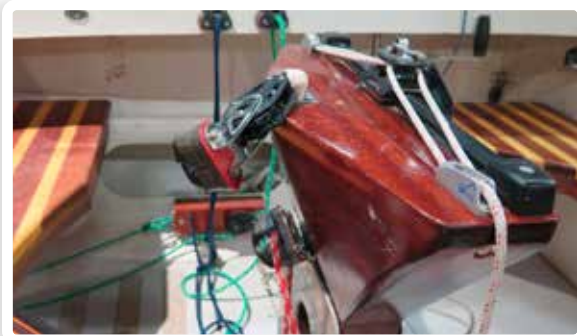
Lördag den 28 april var det dags att lägga i en ny förankringssten till bryggan Pricken eftersom flera förankringar rostade av. En arbetsbåt från Ornö Dykservice hade anlitas för att få stenen på plats. Som tur var tog de inte stora båten denna gång. Thomas Persson, Bengt Jönsson och jag hjälptes åt och Lasse Schelander lyfte ut stenen med traktorn.

Arbetet gick väldigt bra och Pricken kunde rätas upp

lite mot söder som det var tänkt och nu ligger bryggan stadigt och säkert igen. Nicklas med besättning transporterade dessutom virke till nya dansbanan på Klubbholmen där Anders Söderström och Fia hjälpte till att lasta av.

Tack Thomas, Bengt och Lasse samt Nicklas med besättning på "Molly" från Ornö Dykservice för ett mycket väl utfört arbete!

Båtmässan 2018

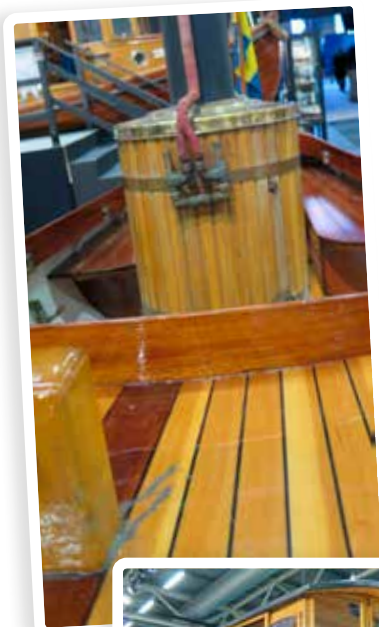

FOTO: HASSE NILSSON

Årsmötet 2018

Det var ett välbesökt årsmöte, och vi tackar Kalle Olsson som var kvällens ordförande!

FOTO: HASSE NILSSON

Midsommar på klubbholmen

Ni tar med er mat och dryck samt 100:- i hamnavgift!

Program:

Midsommarafton

- 11.00 Vi klär och reser stängen
- 14.00 Dans kring midsommarstången
- 16.00 Tipspromenad för stora och för små
- 17.30 Barnens femkamp
- 19.00 Gemensam middag och dans

Midsommardagen

- 11.00 Klubbmästerskap i varpa
- 19.00 Gemensam middag

Varmt välkomna!

Försvarsmaktens Öar

Så här tillgängliga är de idag

2011 skrev jag en artikel som handlade om Försvarsmaktens öar i Stockholms skärgård och hur tillgängliga de var för allmänheten. Bakgrunden till artikeln 2011 var den stora nedrustning som Försvarsmakten genomgått och som resulterat i att flera öar som tidigare varit skyddsobjekt med tillträdesförbud blivit tillgängliga för allmänheten. Eftersom Försvarsmakten under de senaste åren har påbörjat en återuppbyggnad och upprustning har flera medlemmar frågat om det skett ändringar och en skärpning av läget som rådde 2011.

När jag skrev den förra artikeln hade jag kontakt med major Niklas Lundgren från Första Amfibieregementet (Amf1) och det visade sig att han fortfarande är den som bäst kan svara på frågor om skärgårdens skjutfält och övningsområden. Han är också förbandets kontaktperson mot skärgårdsstiftelsen.

Skyddsobjekt

Sammanfattningsvis kan man konstatera att det inte är några stora skillnader från 2011 vad gäller skyddsområden och landstigningsförbud. Däremot har övningsverksamheten ökat både i omfattning och intensitet.

Skyddsobjekt med permanent tillträdes- och landstigningsförbud är skjutfälten Mellsten, Korsö (öster om Sandhamn) och Askö. Dessutom råder permanent tillträdesförbud vid Gälöbasen och på Stora Huvudholmen väster om Oxnö.

Askö var tidigare målområde för Flygvapnet, men används inte längre. Orsaken till det permanenta tillträdesförbudet är en förhållandevis stor förekomst av oexploderad ammunition (blindgångare) som i så fall måste röjas för att ön skall bli tillgänglig för allmänheten. Det är inte frågan om stora oexploderade bomber utan framför allt blindgångare skjutna från flygplanens automatkanoner. På södra Utö är fortfarande försvarets skjutfält i drift och kommer så att vara under överskådlig tid. Skjutfältet är att betrakta som skyddsobjekt då skjutning pågår. Då är skjutvarning utfärdad och tillträdesförbud råder ut i vattnet så långt som riskområdet sträcker sig. Skjutriktningen är ut mot öster och övningarna brukar äga rum på Hammudden, Långskär och Stora och lilla Skogskär.

När inte skjutvarning är utfärdad är det alltså fritt fram

att gå iland. Nu är det här området inte särskilt gästvänligt och Stora och Lilla Skogskär har använts som målområde för tunga understödsvapen, bland annat granatkastare. Även om sannolikheten är liten är det inte helt uteslutet att man kan träffa på oexploderad ammunition. I så fall gäller den gamla regeln "RÖR DEM ICKE" och ta kontakt med Amf1 eller Utö skjutfält via Försvarsmaktens växel 08-502 630 00.

Allemansrätten gäller om inte verksamhet pågår

Under semesterperioden (juli månad) äger inga skjutningar rum. Även Roten i Stockholms norra skärgård, Gislingsö (norr om Fejan), delar av Söderarm samt Stabbo är skjutfält som används under samma premisser som för Utö. Det vill säga, allmänheten har rätt att lägga till och stiga i land utom i de fall då skjutvarning är utfärdad. I Stabbo skjutfält ingår även ön Borgen.

De delar av Söderarm som kan komma att användas som skjutfält är Yttre Hamnskär, Torskär, Tyvskär, Grisslan, Hallskäret, Rävskär, östra delen av Långskär samt delar av Karskär.

Nättarö hals ingår i Mellstens skjutfält men till skillnad från Mellsten som har permanent tillträdesförbud gäller den vanliga allemansrätten vid Nättarö hals om inte militären bedriver verksamhet och har avlyst området. Tidigare låg här ett 10,5 cm kanonbatteri som nu är nedlagt. Vid nordliga vindar finns här en bra naturhamn.

Bodskär, Ekskären, Botvids holme och Skramsö, är inte skjutfält men militären har kvar byggnader och vissa anläggningar. Om inte verksamhet pågår som har föranlett förbudsskyltning och tillträdesförbud gäller den vanliga allemansrätten som innebär att det är tillåtet att lägga till och stiga i land.

Skyddsobjekt ska vara skyltade men är inte alltid det
Älvsnabben söder om Gälö är fortfarande militärt område där det normalt råder tillträdesförbud. Den sydligaste Älvsnabbshamnen är dock öppen så att fritidsbåter kan lägga till vid Kapellön och besöka monumentet. Det restes 1930 till minne av att Gustaf II Adolf avseglade mot Tyskland och 30-åriga kriget år 1630.

De öar som är skyddsobjekt skall vara skyltade, men

enligt major Lundgren är detta inte alltid genomfört till 100 procent. Hittar man ett smultronställe och är osäker kan man ringa Amf1 avdelning G2 (säkerhetsavdelningen) via Försvarsmaktens växel 08-502 630 00.

Bra information på internet

Det finns bra information på nätet under webbadressen www.forsvarsmakten.se/sv/organisation/amfibieregementet. (Enklast är att söka direkt på "Amf1" via google.)

Man kan dels klicka sig direkt in på "amfibieregementets skjutfält" där information om avlysning och tillträ-

desförbud för de olika skjutfälten finns, där finns också en karta över respektive skjutfält. Det är planerat att kartorna och informationen skall förbättras och vara färdigt till sommaren 2019. Klickar man in sig till "Försvarsmakten" kommer man via "info och fakta" till rubriken FÖR BÅTFOLK. Där finns allmänna råd om hur man skall förhålla sig i samband med pågående verksamhet och övningar som bedrivs av flottan och amfibieregementet.

LENNART EDLUND

Seglingen till Nya Zeeland och platser vi besökt

Vi kom ner till Tonga Tapu (mitt i Stilla Havet mellan Franska Polynesien och Nya Caledonien, red. anm.). På eftermiddagen efter ca 10 timmar segling på samma kryssben, ankrade vi på 20 m djup i sand (tror vi). Här fanns många båtar som alla väntar på det perfekta väderfönstret för att segla över till Nya Zeeland. Det finns ingen ankringsplats vid huvudön så vi ligger ca 5 NM utanför en liten ö, med den omtalade "Big Mama's Bar", med en helt ointresserad personal.

Inklareringen var snorkig och dyr, man betalar för hur stor båten är och för minst 30 dagar, oavsett om man bara ska vara där 2-3 dagar. Vi gick till marknaden som var mycket bra, vi köpte på oss frukt och grönt så det skulle räcka till överfarten. Man får inte köpa på sig för mycket, då man måste slänga all frukt, grönt och kött när man kommer till Nya Zeeland.

Nu låg vi här och väntade på väderfönstret. Åsa hade bevakat vädret en vecka och hade hittat ett som verkade stabilt, men det tog mycket energi att övertyga de andra gubbarna på båtarna som låg och väntade (för det mesta är det männen som sköter navigering och väderspaning och Åsa är ju kvinna) om att detta nu var "the real thing". Skam den som ger sig, plötsligt händer det. De såg samma sak som Åsa och alla fick bråttom med att göra de sista förberedelserna, klarera ut, köpa diesel (vi hade köpt 10 st 20-liters matolja-dunkar på Vavau, en Tongaö, som vi fyllde upp) och meddela radiosambandet på Nya Zeeland att vi nu startar vår seglats. När man väl bestämmer sig för att segla så gör man det, och blir det stiltje så går man för motor. Lågtrycken kommer med ca 5 dagars

mellanrum, så det är inte tal om att ligga och vänta på att vinden ska komma.

Vi gav oss av på eftermiddagen, tillsammans med 6 andra båtar och körde för motor de första 5 timmarna, sedan kom vinden, en fin vind, en perfekt halv vind som vi hoppades skulle hålla i sig.

Informationen vi fått innan vi åkte från Vavau, var att vi skulle hålla mot en punkt 50-70 NM norr om Nya Zeeland, för att sedan fånga vinden och följa kusten ner, vilket är den vanligaste vinden. Men prognosen visade att vi skulle styra rakt på mål. Vilket vi också gjorde, och tur var det. De som gick mot den nordliga punkten fick en jobbig kryss ner. Varje dag rapporterar vi in vår position på frekvens 14300 på SSB-radien (SSB är single sideband modulation, red. anm.). Har du glömt att rapportera in en dag, blir du efterlyst av netcontroller:n. Det finns flera radionät att välja på för inrapportering och det är en viktig säkerhetsåtgärd i dessa vatten.

FYREN PÅ CAPE REINGA

UTSikten ÖVER MARINAN

Vi hade god fart. Något dygn blåste det upp till 40 knop eller ungefär 20 m/s, annars låg vindstyrkan mest runt 30 knop. Vi satte distansrekord, 199 NM på 24 timmar. Sjön var bitvis rätt grov och ibland blev det lite blött i sittbrunnen när vågorna slog in. Vi förlorade en livboj med tillhörande lampa och fäste. Livbojen var naturligtvis försedd med båtnamnet och vi rapporterade in vår förlust i fall någon skulle hitta den och undra var båten eller personen som hör till den, var någonstans. Seglingen tog 6 dagar och 7 nätter från Tonga till Nya Zeeland. Det är alltid lika härligt, när man framåt sen-natten börjar ana ljuset från land och i gryningen ser landkonturerna växa fram. Nu var det "bara" att segla in sista biten, trimma seglen och segla förbi alla andra seglare. Bara för att senare ge upp och starta herr diesel, reva seglen, gå in i den prickade leden och slutligen glida in till bryggan för inklarering i den tidiga morgonen. De båtar som kom in de närmaste 24 timmarna efter oss, klarade sig också fint i den lilla stormen. Vi var dock lite oroliga för ett par som seglade riktigt långsamt.

Efter en kort väntan kom alla "besöken". 12 NM från land hade vi ropat på radion att vi kommer, så att de skulle var förberedda. Folk från Tullen, Immigration, Biosecurity (de tog våra köttbullar), Polisen och hamnkontoret, totalt 7 personer besökte oss. När det var avklarat fick vi en plats i marinan.

ULLA OCH PELLE PÅ LOUPNA BILAR TILL NORRA DELEN PÅ ÖN

Att ligga vid en brygga hade vi inte gjort på nästan två år, vatten ingår så båten fick en rejäl tvätt. Tillgång till el finns efter att vårt elsystem certifierats. När det var inkopplat, kändes det som semester. Vi skulle ha stannat på bryggan några dagar, men det är fantastiskt hur fort en månad går. Tiden går så fort när vi har roligt. På Opuia Bay of Island Marina (väldigt långt norrut på Nya

Zealands norra ö, red. anm.), gick "all point rally". Under två veckors tid var det seminarier, aktiviteter och olika tillställningar. Vi umgicks med många av de yatchisar som vi träffat under vägen från Panama och som hade samlats här. Vi hade roligt med goda vänner, bland andra Ulla och Pelle från Loupan som kom körandes upp från Whangerie (ligger lite längre söderut efter Nya Zealands östkust, red. anm.) där deras båt låg. De tillbringade ett par nätter hos oss för att vara med på festligheterna. Tillsammans med Ulla och Pelle bilade vi sedan upp till den nordligaste punkten på Norra ön, Cape Reinga. Vägen dit var mycket naturskön och utsikten helt fantastisk. Här finns stora sanddyner som man kan åka pulka nedför och en jättelång sandstrand som många åker bil på när det är lågvatten.

VÅRA KOMPISAR PÅ MEZZALUNA

Det är ett fantastiskt landskap runt marinan och det blir ju inte sämre av att det finns två fullstora båttillbehörsbutiker inom gångavstånd, något vi inte sett sedan vi lämnade Tahiti. Dessutom finns det inom några kilometer fina matvaruaffärer, härliga marknader, massor av färsk frukt och grönt och allt annat gott av god kvalitet. Det som är producerat och tillverkat på Nya Zeeland, har enligt svenska mått, ett bra pris, men allt som är importerat utifrån är dyrt.

Vi köpte en bil tillsammans med Mezzaluna och utrustade den med tält, liggunderlag, sovsäckar och ett litet gasolkök. Att köpa bil i Nya Zeeland är enkelt, du och säljaren åker till ett postkontor och betalar en liten slant så är det färdigt. Vill man så kan man försäkra bilen men det är inget krav, vi tog en tredjepartsförsäkring.

Med bilens hjälp upptäckte vi andra delar av New Zealand. Det är vackert, otroligt vackert och dramatiskt.

sidrubrik

Om man kör ett par timmar så är landskapet varierat från kringelikrokvägar i bergen till raksträckor på platt land. Från skog som har både barrträd och palmer till vanliga odlingslandskap och betande djur. Det är lätt att resa runt på Nya Zeeland, det finns många bra campingplatser, Airbnb (ett företag som hyr ut boende, red. anm), motell och hotell. Det är bara att välja prisklass.

Vi seglade i väg från marinan och förtöjde mellan två stolpar i KeriKeri river 12 NM norr om marinan. Vi kom nära naturen och fågellivet, allt var så grönt och vackert. Tidvattnet är ca 2,5 meter. Det var skönt med lite eget space efter en lång tid i marinan. Vi tog långa promenader, det finns många vandringsleder i New Zealand och alla är välordnade och de flesta har toaletter längs leden.

Gustav, Anna och vårt barnbarn My kom och hälsade på. Tillsammans med dem tog vi bilen och upptäckte andra delar av öarna.

I Mataraua forest finns det fortfarande urskog kvar med de jättestora träden, som är mellan två och tre tusen år gamla. För Maorierna är det här livets träd, typ som vår Yggdrasil. Engelsmännen högg ner de flesta i början av 1900-talet. Maorierna använder dem bland annat för att göra sina jättekänoter.

Waitangifördraget firas varje år. Det är platsen och dagen då fördraget skrevs på mellan engelsmännen och Maorierna. Den firas med traditionell dans, tävlingar och mat förstås. Här finns ett stort kulturhus där man kan lära sig massor och vara med på olika maoriska traditioner.

När vi ville slappa lite, tog vi en tur till Ngawka springs hot pools och badade i det varma vattnet som skall vara hälsosamt på olika sätt. Det var skönt att sitta där ett par timmar och bara njuta. Man luktar svavel och både du och badkläderna är svarta efteråt, så en dusch sitter fint.

Vi tillbringade en natt i Auckland och gick runt i den centrala delen, då upptäckte vi att många asiater bor där, vi upplevde det som att vi var i ett asiatiskt land.

I Rotorua (nästan i mitten på Nya Zealands nordligaste ö red. anm.) finns många heta källor och det går att bada på olika SPA-anläggningar eller så hittar man en bäck som är så där 30–35 grader varm och halkar ner i den och njuter en lång stund. De heta källorna ger Nya Zealand mycket av den energi landet behöver.

I Tougari national Park, finns många vandringsleder som tar från några timmar till fler dagar att gå. Några går över vulkanen. Dit kan man ta sig med buss, det går busar från staden upp till lederna. Eller också ta bilen, men då kan man endast parkera under dagtid. Det är gratis men vakterna håller reda på när du kom och ser till att alla lämnar platsen innan kvällen.

sidrubrik

Wellington, Nya Zealands huvudstad är trevlig och värd ett besök i sig. Vi tog vårt lilla barnbarn till Zoo, där det fanns många djur, både inhemska och från andra delar av världen.

Napier (30 mil NO om Wellington längs östkusten red. anm.) är staden där man kan spendera många timmar. Det finns många fina hus att kolla in. Staden förstördes helt i en jordbävning 1930, så allt är återuppbyggt efter det. Här finns också en trevlig marknad och fina lekparkar.

De offentliga toaletterna i Kawakawa är ett måste om man har vägarna förbi. Konstnären Friedenreich Hundertwasser har dekorerat dem och delar av staden med mosaik. Det finns även en museijärnväg med ett ånglok som Dan var väldigt intresserad av att hjälpa till att renovera. Tyvärr rasade vägen mellan Opuia och Kawakawa i en av stormarna vilket medförde en timmes omväg att köra. Så det projektet gick i stöpet.

Filmen *Sagan om Ringens* inspelningsplats ligger i Matamata (17 mil SO om Auckland en bit in i landet, red. anm.). Vi körde dit och trodde att det bara var att besöka platsen. Så enkelt var det inte. Här fanns en jättestor parkering att ställa bilen på, sedan åker man buss ut till själva inspelningsplatserna. När vi kom dit, var det minst 3 dagars väntetid för en plats på bussen. Så var det med det (nästa gång ska vi boka på nätet i förväg).

Runt Kerikeri (20 mil SO om den nordligaste punkten på Nya Zealand red. anm.) finns det ett tiotal vingårdar, alla tar emot besök för vinprovning, flera av dem har även restauranger med riktigt god mat och fin utsikt.

På södra ön var vi bara en vecka, tre hade nog va-

rit mer lagom. Färjan tar ca 4 timmar och vi landade i Picton (den nordligaste punkten på Nya Zealands södra ö, mitt emot Wellington, red. anm.) där vi fann en fin liten campingplats och blev granne med en svensk familj i husbil. Från Picton åkte vi smala kringelikrokvägar med fantastiska vyer till Abel Tasman National Park (ligger på södra öns nordkust 20 mil väster om Picton, red. anm.). Här Campade vi och vandrade längs kusten, upp i bergen och ner på sandstränder. En dag tog vi en båt en bit bort och gjorde där en längre vandring och blev sedan upphämtade igen. Det finns ett helt nätverk av båtar längs denna kust.

Vi åkte till Nelson (en liten stad 6 mil söder om Nationalparken red. anm.) och kollade in ölbrggerierna. Här finns många små mikrobryggerier med massor av god öl. Om man tröttnar på vingårdarna.

Runt Blenheim (ligger tre mil rakt söder om Picton, red. anm.) finns ett 20 tal vingårdar i olika storlek och ryktbarhet. Vi var runt på ca 5–6 stycken och köpte med oss lite vin. Vi bodde på ett fint litet Airbnb i ett eget hus. På kvällen gick vi in till stan och åt pizza och provade öl. Dan hittade ett museum om världskriget som han kunde ha stannat länge i.

Som sagt var, det är enkelt och lätt att turista i Nya Zealand allt är mycket välordnat, människorna är vänliga och generösa. De hjälper gärna till.

Vi seglade faktisk en liten bit. Ungefär 20 NM till Robertson Island i bay of Island (ligger NO om Opuia, red. anm.). Här gick Capten Cook i land 1796. Maorierna gillade inte det och jagade bort dem. Senare på 1800-talet köpte familjen Robertson ön för att till slut bli mördade av Maorierna. Ön är vacker med fina sandstränder och delar av ön är naturreservat. Här har man rensat bort råttor och andra djur för att göra ett reservat åt bland annat Kiwifåglar.

Det gäller att hålla sig sysselsatt. Vi visste att vi måste göra något åt vår sprayhood och binimikapell (solskyddstak, red. anm.). Sol och salt har slitit hårt på materialet och det läckte rätt mycket. Vi ville bygga ett hårt tak och sätta in fönster. Det tog ca 2 månader. Vi byggde det hos Russell Harris som vi träffade på Tonga. Han erbjöd oss låna hans öppna garage under hans hus. Så nu har vi ett bra tak som skyddar oss från den starka solen och ett bra skydd när vi seglar.

Nu har vi åkt till Sverige för att hälsa på släkt och vänner och för att njuta av den Svenska sommaren, medan Blå Ellinor står på land på Nya Zealand. I oktober återvänder vi för en ny säsong med förhoppningsvis mer segling i de Nya Zealändska vattnen. I april maj 2019, när orkansäsongen är över, tänkte vi segla vidare till t.ex. Fiji eller någon annanstans dit vindarna bär.

Returadress:
Österhaninge Båtklubb
Box 3030
136 03 Haninge

Fyra generationers samlade kompetens på ett båtvarv

Ett fullservicevarv, auktoriserade
för **VOLVO PENTA** samt
lyftmöjlighet upp till 35 ton

Vi har reservdelarna som behövs för att
hålla din motor i toptrim under
sommaren, välkommen in i butiken

För aktuella öppettider
se hemsidan www.LBV.se

**följ oss på facebook för uppdateringar
om vad som händer på varvet just nu!**

www.facebook.com/LindstromsBatvarv

